

จริยาวดี สุริยพันธุ์ 2551: การศึกษาด้วยหน้าติดin แพลงก์ตอน และสิ่งมีชีวิตอิงอาศัย ในการเลี้ยงกุ้ง กุ้ลาคำ (*Penaeus monodon* Fabricius) ร่วมกับสาหร่ายไส้ໄກ (*Ulva intestinalis* Linnaeus) ปรัชญา วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (วิทยาศาสตร์การประมง) สาขาวิชาศาสตร์การประมง ภาควิชาชีววิทยา ประมง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์ชลอดี ลิ้มสุวรรณ, Ph.D 178 หน้า

ในการเดี่ยงกุ้งกุลาดำร่วมกับสาหร่ายไส้ไก่ บ่อขนาด 4 ไร่ จำนวน 3 บ่อ หลังจากจับกุ้งเสร็จแล้วคาดว่าโดยไม่นำเนินออกจากบ่อ แต่ให้มีการนำบัดดี้ตามธรรมชาติ เดลว์จิงเดมน้ำเข้าไปในบ่อ นำสาหร่ายไส้ไก่จากบ่อเพาะมาหัวไว้รับเริบอนของบ่อ ซึ่งใช้เวลาประมาณ 50 วัน สาหร่ายไส้ไก่จะเริบูติโน่ปกคลุมประมาณ 30 ปี/or เนื่องด้วยความหนาแน่น 25 ตัวต่อตร.ม. ในน้ำ การให้อาหารจนกว่าสาหร่ายไส้ไก่จะหมดไป ซึ่งใช้เวลาประมาณ 50 วัน ส่วนบ่อควบคุม 3 บ่อ หลังจากจับกุ้ง จะคาดว่าเพียงอย่างเดียว เดลว์จิงเดมน้ำเข้าไปในบ่อ ปล่อยกุ้งกุลาดำระพี 15 ในอัตราความหนาแน่นเท่ากับบ่อทุกคลอง ใช้อาหารสำเร็จรูปตลอดระยะเวลาการเดี่ยง วิเคราะห์ชนิด และปริมาณแพลงก์ตอน สัตว์น้ำดิน คุณภาพน้ำและคุณภาพดิน ทุกๆ 10 วัน รวมทั้งน้ำทั้งสักของสาหร่ายไส้ไก่มาศึกษาสั่งมีชีวิตอิงอาศัย และสุ่มกุ้งกุลาดำภายในบ่อที่มีสาหร่ายไส้ไก่ เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบของอาหารภายในลำไส้ ผลการศึกษาพบว่า ในบ่อควบคุมมีปริมาณแพลงก์ตอนมากกว่าในบ่อทุกคลอง โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.05$) แพลงก์ตอนในสกุล *Microcystis* และ สกุล *Oscillatoria* เป็นชนิดเด่นที่พบตลอดการเก็บตัวอย่าง ในขณะที่ปริมาณแพลงก์ตอนในบ่อทุกคลองมีความสัมพันธ์กับมวลชีวภาพของสาหร่ายไส้ไก่ โดยปริมาณแพลงก์ตอนลดลง เมื่อมวลชีวภาพของสาหร่ายไส้ไก่เพิ่มมากขึ้น สำนสัตว์น้ำดินในบ่อทุกคลองมีปริมาณมากกว่าในบ่อควบคุม โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.05$) กลุ่มหลักที่พบในบ่อทุกคลอง ได้แก่ หอยสองฝา หนอนแดง โดยปริมาณสัตว์น้ำดินเพิ่มขึ้นพร้อมกับทั้งน้ำ เนิรบีเวนของบ่อ แนวหัวน้ำอาหาร และกลางบ่อ โดยเฉพาะบริเวณหอยสองฝานี่เป็นจุดที่ปริมาณเพิ่มขึ้น เมื่อมวลชีวภาพของสาหร่ายไส้ไก่เพิ่มขึ้น นอกจากนี้ขั้งพับสั่งมีชีวิตที่อ่อนช้อยยุ่บันทั้งสักของสาหร่ายไส้ไก่ ได้แก่แพลงก์ตอนที่ชื่อใน Division Cyanophyta, Chlorophyta และ Chromophyta แพลงก์ตอนสัตว์ใน Phylum Protozoa, Rotifera, Arthropoda, Mollusca และ Nematoda โดยเฉพาะกลุ่ม pennate diatom ที่เป็นแพลงก์ตอนพืชกลุ่มเด่นที่พบบนทั้งสักของสาหร่ายไส้ไก่ รองลงมาคือ Dinoflagellate นอกจากนี้ขั้งพับตัวอ่อนและตัวเต็มวัยของหอยสองฝาที่เกาะบนหัลล์สักของสาหร่ายไส้ไก่ ซึ่งเป็นสัตว์น้ำดินกิ่งกลุ่มหลักที่พบในบ่อทุกคลอง เมื่อวิเคราะห์องค์ประกอบของอาหารในลำไส้ของกุ้งกุลาดำพบขึ้นส่วนสาหร่ายไส้ไก่ และ pennate diatom แสดงว่ากุ้งกุลาดำกินสาหร่ายไส้ไก่เป็นอาหาร แต่ไม่ได้เป็นอาหารหลัก เพราะมวลชีวภาพของสาหร่ายไส้ไก่ลดลงเล็กน้อยหลังจากได้อยู่กุ้งกุลาดำคุณภาพน้ำที่สำคัญทั้งบ่อควบคุมและบ่อทุกคลองมีความเหมาะสมสมต่อการเดี่ยงกุ้งปริมาณในโครงการ และฟอสฟอร์สรวมในดินมีการสะสมถูกน้อยในช่วงหลังของการเดี่ยง โดยเฉพาะบริเวณแนวหัวน้ำอาหาร และกลางบ่อ ผลผลิตที่ได้จากการคาดคะเน 807 กก./ไร่ และอัตราการคาดคะเน 69 ปี/or เนื่องด้วยสูงกว่าบ่อควบคุม ผลผลิต 678 กก./ไร่ และอัตราคาดคะเน 59 ปี/or เนื่องด้วยเดลว์จิงเดมน้ำเข้าไปในบ่อ ทำให้มีผลต่อการเพิ่มปริมาณสัตว์น้ำดิน ทำให้กุ้งกุลาดำเมื่อเข้าครารอดตาย และการเจริญเติบโตดีขึ้น

విషయాలు

ລາຍມືອຂ່ອນິສີຕ

Mr. Dan

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

34 / 325184 / 2551